

Vlaak 12, 8321 RV Urk,
Tel: 0527 - 684141
Fax: 0527 – 684166
Email: info@visned.nl
Website: www.visned.nl

Aan: de leden van VisNed,

Urk, 21 juli 2017

NRC checkt bewering VisNed: Er zat sinds 1957 nog nooit zoveel vis in de Noordzee!

U weet het, en VisNed roept het al jaren: op de Noordzee gaat het extreem goed met de visbestanden. Voor onderzoeksjournalist Arjan Schreuder van NRC Handelsblad aanleiding om eens te checken of die bewering klopt.

Afgelopen dinsdag publiceerde NRC een artikel waarin de conclusie is dat de bewering van VisNed-directeur Pim Visser, vorige week gedaan op de radio, klopt: sinds het begin van de telling van de visbestanden op de Noordzee (1957) heeft er nooit zoveel vis rondgezwommen.

De bewering werd desgevraagd bevestigd door de wetenschappers van Wageningen Marine Research. Ook Martin Pastoors, wetenschapper van de PFA, leverde veel historische overzichten aan, waarvoor dank.

Jammer dat Greenpeace het niet kon laten iets negatiefs op te merken, dat dan weer niet door de krant werd gecheckt. Toch helpt het de sector dat onze beweringen ook uit onverdachte hoek worden gecheckt en ondersteund. Dat geeft vertrouwen!

Het hele artikel uit de NRC van 18 juli 2017 is [hier](#) te downloaden.

Overlevingsonderzoek: bijeenkomst klankbordgroep

VisNed onderzoekt de overlevingskans van schol, tong, tarbot, griet, en rog. Daarnaast worden ook maatregelen onderzocht om de overleving zo veel mogelijk te verbeteren. Hierdoor kan een uitzondering op de aanlandplicht aangevraagd worden. Onlangs zijn de eerste drie onderzoeksreizen van het project uitgevoerd en is de monitoring van de vis in het laboratorium afgerond.

Er kan terug gekeken worden op twee geslaagde bijeenkomsten van de klankbordgroep van het overlevingsonderzoek. Tijdens de eerste klankbordgroep is de onderzoeksmethodiek besproken. Diverse aspecten die hierbij komen kijken zijn uitgebreid de revue gepasseerd en enkele suggesties worden verder uitgewerkt voor de komende reizen. Ook is het laboratorium in Yerseke bezocht, waar de vissen worden gehouden tijdens de observatieperiode. Op de tweede bijeenkomst zijn de eerste resultaten besproken en volgde een discussie over de maatregelen waarmee de overleving zo ver mogelijk kan worden verhoogd.

Bij het onderbouwen van een uitzondering is overigens ook de vraag aan de orde wat een "hoge overleving" precies is. Zo staat de conditie in de regelgeving. Deze kwestie wordt in een ander lopend onderzoeksproject van VisNed, Best Practices II, behandeld. Daarin wordt het effect van overleving bij het al dan niet aanlanden van ondermaatse vis op de bestanden berekend.

In Visserijnieuws van vandaag, 21 juli, verschijnt een artikel waarin de eerste uitkomsten en de verbetermaatregelen in dit onderzoeksproject van VisNed uitgebreider worden besproken.

VisNed bedankt de deelnemende schepen de GO-23, de UK-33 en de TX-3 voor hun inzet. Indien u concrete suggesties heeft voor het verhogen van de overleving, of om uw interesse voor de klankbordgroep kenbaar te maken, neemt u contact op met info@visned.nl.

Europese Unie, Europees Fonds voor Maritieme Zaken en Visserij

Brexit, een volgende fase is begonnen

De Brexit onderhandelingen in Brussel zijn nu 'echt' begonnen. Hoewel? De Britten maken geen slagvaardige indruk en de onderlinge irritatie tussen de onderhandelaars van de EU en het VK lijken toe te nemen. De klok tikt ondertussen door, want 29 maart 2019 is het moment van Exit voor het Verenigd Koninkrijk. En voor die tijd wil het Verenigd Koninkrijk met een nieuwe visserijwet komen. Voor visserij zijn er vele onzekerheden en zorgen, die VisNed met argusogen volgt.

De kans is groot dat de nieuwe visserijwet lastige technische bepalingen zal bevatten voor onze visserij, net zoals de Noren dat doen. Daar hebben we nu nog geen zicht op, maar VisNed is via EUFA (de European Fisheries Alliance) in nauw contact met de Europese Commissie (DG Mare) in Brussel.

Daar houden we super alert de vinger aan de pols. Dat doet VisNed ook waar het de belangen van eigenaren en opvarenden van vlagkotters betreft. Waar we maar nieuws kunnen vergaren delen we dat. Kort na de vakantie zullen we een bijeenkomst met onze leden met vlagkotters en met hun adviseurs beleggen. We willen optimale afstemming garanderen, zodat we schouder aan schouder staan voor de belangen van de vissers en daarmee de hele sociaaleconomische gemeenschap eromheen.

Ook is VisNed nadrukkelijk aanwezig op bijeenkomsten die de banken en grote accountantskantoren over Brexit organiseren. Ons lidmaatschap van VNO NCW is in dit verband van belang, want via die vereniging hebben we ook een directe ingang in het Brexit lobbycircuit.

In zijn column in Visserijnieuws van deze week geeft Pim Visser een gedetailleerd inkijkje in de Brexit keuken van VisNed.

BTS-survey binnenkort van start; 7 weken een visserman mee

Maandag 31 juli start het onderzoeksvaartuig Tridens met de Beam Trawl Survey (BTS), de jaarlijks terugkerende bestandsopnames met het boomkorfistuig. In voorgaande jaren deden de Isis en Tridens elk een deel van het programma. Met ingang van dit jaar wordt alleen gebruik gemaakt van de Tridens die hiermee 7 weken bezig is. Gedurende het hele programma varen 7 verschillende vissers als observer mee.

Belangrijkste doel van de BTS-survey is de bemonstering en het daardoor verkrijgen van een visserij-onafhankelijke schatting van de dichtheid van de meest algemene leeftijdsgroepen van de soorten tong, schol, tarbot, griet, schar en tongschar. De uitkomsten van de BTS-survey worden gebruikt voor de bestandschatting van tong en schol die door de ICES-werkgroep van Noordzee en Skagerrak (WGNSSK) wordt uitgevoerd.

Tijdens de BTS-survey wordt door een onderzoeker van het NIOZ aanvullend onderzoek gedaan naar de impact van verschillende vismethoden. Dit in het kader van het Pulse Impact Assessment. Een deel van de bodemmonsters wordt daarvoor onderworpen aan proeven met elektrische of mechanische stimulatie om de situatie op de zeebodem bij bevissing zo goed mogelijk na te bootsen. Een ander deel wordt niet blootgesteld aan bevissing en daarbij zal gekeken worden naar effecten op het bodemleven. Dit onderzoek is een vervolg op het onlangs uitgevoerde onderzoek waaraan de VisNed-leden HD 29 (traditionele boomkor) en UK 227 (pulskor) deel genomen hebben.

De eerste 3 weken worden de kustwateren van Nederland, Duitsland en Denemarken bemonsterd. Dit gebeurt met het 8-meter boomkorfistuig zonder schotjes. Vanaf week 34 wordt, gedurende 4 weken, het min of meer vaste Tridens-programma afgewerkt in de Centrale, Noordelijke en Zuidelijke Noordzee.

Naar aanleiding van de oproep in de VisNed-nieuwsbrief kwam een goede respons van vissers uit de Kop van Noord-Holland en Urk, meer zelfs dan we konden plaatsen. Jammer genoeg waren er geen aanmeldingen van vissers uit Zuidwest-Nederland. Na overleg met de Vissersbond is het volgende schema tot stand gekomen:

Week 31;	Jan de Boer UK 104
Week 32;	Jelle Hakvoort UK 45
Week 33;	Kees de Visser WR 17
Week 34;	Meindert de Boer PH 63
Week 35;	Jacob Kramer GY 57
Week 36;	Henk de Vries HD 72
Week 37;	Pieter Aris van der Vis TX 68

De netten die gebruikt worden, zijn net als voorgaande jaren, voor aanvang van de surveys naar Urk gebracht waar zij in de nettenshuur van rederij De Boer nagekeken en visklaar gemaakt zijn.

Met ingang van dit jaar wordt geen gebruik meer gemaakt van de Isis, het kleinere schip van de Rijksrederij. VisNed heeft al langer vraagtekens gezet bij de effectiviteit van het onderzoek met de Isis. Ook was het, gezien de beperkte capaciteit, niet mogelijk een observer namens de sector met de Isis mee te laten varen.

Het is duidelijk dat VisNed grote waarde hecht aan deze Onderzoekssamenwerking. Projectleider Ingeborg de Boois, de onderzoekers, waarnemers en bemanning van de Tridens worden dan ook veel succes toegewenst.

Aanvullend onderzoek

Tijdens de BTS-survey wordt door een onderzoeker van het NIOZ in het kader van het Pulse Impact Assessment, dat van 2016 tot 2019 loopt, aanvullend onderzoek gedaan waarbij van bodemonsters data verzameld worden over de impact van verschillende vismethoden. Een deel van de bodemonsters wordt daarvoor onderworpen aan proeven met elektrische of mechanische stimulatie / beïnvloeding om daarmee de situatie op de zeebodem bij bevissing zo goed mogelijk na te bootsen. Een ander deel wordt niet bloot gesteld aan bevissing en daarbij zal gekeken worden naar effecten op het bodemleven.

Dit onderzoek is een vervolg op het onlangs uitgevoerde onderzoek waaraan de VisNed-leden HD 29 (traditionele boomkor) en UK 227 (pulskor) deel genomen hebben.

Noordzee gemengde visserijplan "Van de regen in de drup?"

Afgelopen week stemde de Visserijcommissie van het Europese Parlement over het nieuwe beheerplan voor de gemengde visserij in de Noordzee. Deze week kwamen de uitkomsten van die stemming en de aangenomen amendementen in detail naar buiten. De vraag is of deze plannen voor de Brexit verder behandeld moeten worden. Want visserijbeheer alleen via quota, leidt tot chaos. En die is er al genoeg.

Het moet gezegd, de Nederlandse leden van de Visserijcommissie, Peter van Dalen en Annie Schreijer - Pierik en hun staf hebben voor ons veel inzet gepleegd. Via Jan Huitema hadden we een ingang in de liberale fractie.

Ons grootste probleem is dat het plan in teveel detail visserijbeheer via quota op veel te veel soorten wil regelen. Dat beheer via quota gaat heel goed voor de belangrijkste soorten, voor ons Tong, Schol en Langoustines. Maar beheer via quota gaat helemaal mis op de soorten die in mindere hoeveelheden gevangen worden en waar geen wetenschappelijke informatie voor is. Die bestanden zijn in jargon 'gegevensarm' oftewel 'data-limited' en voor die bestanden is een quotum een slecht beheersinstrument. We hebben het dan over bijv. Tarbot, Griet, Tongschar, Scharretong, Rog (in alle varianten) Heek, Leng, Wijting en noem maar op.

Als voor al die soorten quota worden ingesteld ontstaan grote problemen. Het worden stuk voor stuk verstikkingssoorten ('choke species' in jargon) en op dat soort bizarre chaos zitten we niet

te wachten, integendeel. Het moet juist simpeler en effectiever in plaats van gecompliceerder. Daar komt nog bij dat in een aantal amendementen de recreatieve visserij onder het Europees Visserijbeleid gebracht wordt. En daar is VisNed principieel tegen.

Kortom, we lijken van de regen in de drup te komen. En dat terwijl het met de visbestanden nog nooit zo goed gegaan is als nu! Daarom denken wij erover een actie te starten om dit hele plan van tafel te halen en eerst de Brexit af te wachten. Het worden interessante tijden, die veel Brusselse inzet zullen vragen.

Wetenschappelijk advies basis van toekomstig beheer?

Tijdens de vergadering van de Demersale werkgroep van de Noordzee-Adviesraad (NSAC) in Edinburgh heeft de vicevoorzitter van ICES, de Canadees Ghislain Chouinard, de recente adviezen gepresenteerd. Met name de vertegenwoordigers uit de visserijsector uitten grote zorgen over de gevolgen hiervan. Voor VisNed geldt nog steeds: 'wie het begrijpt mag het zeggen'.

Tijdens de presentatie van de ICES-adviezen is de teneur weer eens bevestigd: de bestanden op de Noordzee doen het heel goed maar de ICES-adviezen voor 2018 laten verlagingen in de TAC's zien. Met als koploper de schol met een verlaging van 35 %. Dit blijft voor iedereen een onbegrijpelijke zaak. Guus Pastoor van de Visfederatie: "voor mij is het niet uit te leggen aan de retailers en kopers. Het gaat goed met het bestand maar toch een verlaging van 35 %. Dat leidt tot grote onzekerheid. Hoe ziet de toekomst eruit? Kan ik nog wel investeringen doen in de scholmarkt? Allemaal vragen die bij de handelaren en verwerkers van schol aan de orde komen."

VisNed heeft grote vraagtekens bij het advies over Noordzee-schol. Bestudering van het assessment heeft inmiddels geleerd dat de wetenschap een negatieve bijstelling van het paaibestand heeft doorgevoerd; de stock in 2017 is met 100.000 ton verlaagd ten opzichte van de voorspelling in 2016. En dat terwijl de wetenschap het bestand nog steeds typeert als historisch hoog.

En daarom blijft het statement van VisNed over het advies van min 35 %: "wie het begrijpt mag het zeggen". En voorlopig lijkt alleen ICES dat te zijn. Ghislain Chouinard van ICES verwees naar de procedures en methodes zoals deze binnen ICES afgesproken zijn. Dat geldt ook voor het bijstellen van B-trigger, zeg maar het minimum paaibestand. De vergadering constateerde dat er een verwijdering dreigt tussen de wetenschappelijke benadering en de praktische invulling van het beheer van bestanden. Het gevoel bestaat dat binnen ICES voortdurend wordt gesproken over procedures en rekenmethodes maar de vraag is of hierbij wel rekening wordt gehouden met alle scenario's.

De vraag is namelijk of de afgesproken methode wel voldoende rekening houdt met een bestand dat maar blijft doorgroeien. Welke correctie wordt er doorgevoerd om een onrealistisch referentiepunt te voorkomen? De visserijvertegenwoordigers in deze NSAC-werkgroep pleitten

ervoor om meer te kijken naar de trends in ontwikkelingen van de stocks. Daarbij zou een systeem ontwikkeld moeten worden dat, als een visbestand ruim binnen de groene zone beheerd wordt, geen kortingen in de TAC doorvoert.

Om al deze zaken inhoudelijk goed te bespreken besloot de Noordzee-adviesraad tot het organiseren van een workshop in het najaar waarvoor naast de leden van NSAC ook de wetenschap en de Europese Commissie wordt uitgenodigd.

“Overbevissing”

Over het begrip “overbevissing” wordt al enige tijd gediscussieerd, zo ook tijdens de Noordzee Adviesraad. NGO’s misbruiken deze term voortdurend in hun beleidsstukken en media-uitingen. Zij spreken van overbevissing zodra een TAC wordt vastgesteld die een fractie afwijkt van het wetenschappelijk advies of dat bij de sterfte door de visserij MSY nog niet is behaald.

Maar dan is er wetenschappelijk zeker geen sprake van overbevissing. Ghislain Chouinard van ICES gaf desgevraagd aan dat op de Noordzee alleen bij zeebaars sprake zou kunnen zijn van overbevissing. Alle andere bestanden worden duurzaam beheerd, waarvan de meeste volgens de strengste MSY-bepalingen. De visserijvertegenwoordigers riepen op tot een zorgvuldiger gebruik van deze term maar waarschijnlijk zullen de meeste NGO’s weinig boodschap hebben aan deze oproep. Voor hen is het bespelen van de publieke opinie, ook al is dat door middel van verkeerde informatie, van “levensbelang” voor het bestaan van hun organisatie.

VisNed en Visserijcommissie EP vinden elkaar op Brexit. Nu puls en aanlandplicht nog...

De Visserijcommissie van het Europese Parlement was drie dagen op werkbezoek in Sassnitz op het Schiereiland Rügen, in het oosten van Duitsland. Pim Visser kreeg de mogelijkheid daar deel te nemen aan een onderdeel van dat bezoek. Daar kon informeel gesproken worden over, voor de leden van VisNed, belangrijke onderwerpen zoals Brexit, pulsvisserij en aanlandplicht. Dat gebeurde tijdens een bedrijfsbezoek aan het visverwerkende bedrijf Euro Baltic, een dochteronderneming van Parlevliet en Van der Plas.

Brexit

Onze belangen staan goed op het netvlies van deze Europarlementariërs. De lokale situatie op Rügen bood de unieke gelegenheid om de mogelijk verstreckende gevolgen van Brexit te laten zien. De gemeenschap van kleinschalige visserij is volkomen afhankelijk van de aanwezigheid van Euro Baltic. Als die vanwege de Brexitperikelen de deuren zou moeten sluiten, heeft dat voor deze lokale vissers rampzalige gevolgen. Dit voorbeeld laat zien dat in de visserij alles met alles verbonden is. De problemen ver weg op de Noordzee kunnen verstreckende gevolgen hebben voor vissers in de Oostzee. Volle steun voor de visserij, die werd nadrukkelijk toegezegd!

Puls

Ook pulsvisserij is uiteraard diepgaand besproken. Over onderzoek en over beleidsvragen. Ons Ministerie van Economische Zaken heeft een z.g. 'factsheet' gemaakt waarin bondig en helder de techniek van puls, de voordelen en uitkomsten van onderzoek worden weergegeven. Aan de hand van dat document werd van gedachten gewisseld en werden vragen beantwoord. Dat er op dit moment in Nederland een 'pilotstudie' gedaan wordt waarvoor aan 42 schepen een ontheffing is verleend zorgt er wel voor dat bij menig Europees politicus de wenkbrauwen gefronst worden. Je kan ook zeggen dat dit behoorlijk wat kwaad bloed gezet heeft. Gelukkig blijkt telkens wel dat na uitleg en toelichting sprake is van veel meer begrip. Maar nog lang niet iedereen staat enthousiast te juichen bij puls. Dat is duidelijk.

Aanlandplicht

Natuurlijk werd ook gesproken over de onwerkbaarheid van de aanlandplicht en de manier waarop daarmee omgegaan zou kunnen worden. Dat het werkbaar moet worden. Ook na dit gesprek moest Pim Visser constateren dat in beide dossiers, puls en aanlandplicht, onze boodschap helder is, maar dat die boodschap niet makkelijk beklijft. Heel vaak en op heel veel plaatsen blijven herhalen van die boodschap is nodig! Dat betekent dat we in de periode meteen na het zomerreces volop te doen hebben, vooral in Brussel.

MSC-certificering Hollandse garnalen naar volgende ronde

Op dinsdag 18 juli 2017 is het definitieve beoordelingsrapport van het MSC certificeringsproces voor de Deense, Duitse en Nederlandse visserij op Hollandse garnalen (Crangon crangon) op de MSC website (www.msc.org) gepubliceerd. En dat is goed nieuws. Want in dit rapport wordt aanbevolen de garnalenvisserij met het MSC-label te bekronen. Dit is een opmerkelijke prestatie en is mede mogelijk geworden door de samenwerking die de drie landen zijn aangegaan.

Door het MSC-certificeringsproces is de visserij op Hollandse garnalen veranderd van een voornamelijk ongereguleerde naar een gecontroleerde en goed beheerde visserij. Tot op heden is ongeveer 90% van de op garnalen vissende vloot betrokken bij dit MSC-certificeringsproces.

Het was geen gemakkelijk proces. Tien jaar geleden besloot de Nederlandse garnalenvisserij een MSC-certificeringsproces te starten. Twee jaar later volgden de Duitse garnalenvissers dit initiatief. Deze individuele pogingen liepen echter op niets uit. In 2015, na wetenschappelijk advies van ICES, besloten de Deense, Duitse en Nederlandse garnalenvissers om een gezamenlijk MSC-certificeringsproces te starten. Dit besluit zorgde voor een aantal uitdagingen. Het combineren van verschillende nationale wet- en regelgevingen tot een gezamenlijk managementplan was er één van. Op 1 januari 2016 werd het gezamenlijke managementplan operationeel. Zo'n 400 vissers volgen allen vrijwillig één gemeenschappelijk beleid met onder andere vangstregels, technische maatregelen en een onafhankelijk controlesysteem.

De positieve aanbeveling in het beoordelingsrapport is één van de eerste hordes die de garnalenvisserij moest nemen. Maar er zullen er meer volgen. Na de daadwerkelijke toekenning van het MSC-certificaat zullen de zogenaamde 'condities', oftewel huiswerk-opdrachten, door de

garnalenvisserij moeten worden ingevuld. Een projectgroep met onafhankelijk projectmanagement zal erop toezien dat discussies, interpretaties en aanpassingen van het managementplan constructief verlopen en in overeenstemming zijn met de uitdagingen van de visserij als ook met de criteria van MSC.

Tenslotte is één van de resterende doelen het betrekken van de overige vissers van de deelnemende landen. Zo kan door het aansluiten van vissers uit België één overkoepelend managementplan ontstaan, met een duurzame Europees toekomstperspectief voor de garnalenvisserij.

Garnalenvisserij

De visserij op garnalen wordt beter. Tegelijkertijd neemt in deze periode van het jaar ook het probleem van het ziftsel toe omdat de garnalen nog erg klein zijn. MSC voor garnalen is aan de laatste fase bezig zoals ook te lezen is in deze nieuwsbrief.

Wij wijzen er nadrukkelijk nogmaals op dat het van het grootste belang is om de machines aan boord zodanig in te stellen dat het ziftselpercentage per 2 weken van 15%, zoals vastgelegd in het MSC-managementplan, niet overschreden wordt! Erkent wordt dat het deze periode van het jaar het heel moeilijk is binnen dit percentage te blijven. Hierover hebben de PO's op dit moment overleg en binnenkort zijn voorstellen te verwachten waarmee dit vraagstuk pragmatisch opgelost wordt en we toch afspraken hebben die het definitief binnenhalen van MSC niet bemoeilijkt of onmogelijk maakt. De garnalenvissers kunnen hierover in de loop van volgende week berichtgeving van hun PO tegemoet zien.

VisNed pleit voor meer daadkracht na voorzichtige reactie Van Dam op ICES-advies schol

Tijdens de Landbouw- en Visserijraad van afgelopen week stond één visserijonderwerp op de agenda: een presentatie van de Europese Commissie over de vangstmogelijkheden 2018. Ter voorbereiding op deze Raad werden vanuit de VVD en CDA-fractie hierover vragen gesteld aan staatssecretaris Martijn van Dam. Uit de beantwoording blijkt voorzichtigheid troef bij de bewindspersoon. VisNed pleit voor een daadkrachtige reactie en opstelling.

Natuurlijk gingen de schriftelijke vragen over de negatieve ICES-adviezen in relatie tot een verbetering van de visbestanden. De Kamer vraagt aan Van Dam: *"wij vragen ons af hoe het toch kan dat als onderzoeken uitwijzen dat het goed gaat met de visserijbestanden, de quota niet of nauwelijks wordt aangepast dan wel flink worden verlaagd? Wat zijn nu de uitgangspunten voor het vaststellen van de quota? Zijn deze recent aangepast? En zo ja, op welke wijze en op wiens verzoek? En wat betekenen de ICES-voorstellen voor de Nederlandse visserij? De leden van de VVD-fractie vinden het voorstel voor schol echt onbegrijpelijk, deelt de staatssecretaris deze mening? Zo nee, waarom niet? Het is namelijk nog nooit zo goed met de scholpopulatie gegaan sinds 1957 in de Noordzee, maar toch zijn de eisen weer aangescherpt en mag er vanaf 2018 35% minder schol worden gevangen. Hoe kijkt de staatssecretaris hier tegenaan? Wat wordt de*

Nederlandse inzet? Wat maakt dat een papieren werkelijkheid, de onderzoekresultaten, zo ver van de praktijk verwijderd raken en daarmee de Nederlandse vissers de dupe zijn?"

De staatssecretaris antwoordt: *"Ik heb kennisgenomen van de vangstadviesen die ICES heeft gepubliceerd en ik ben deze aan het bestuderen. Ik zal mijn inzet bepalen op het moment dat ik beschik over de voorstellen van de Europese Commissie voor de vangstmogelijkheden in 2018. Deze voorstellen verwacht ik in het najaar. In algemene zin is het goed om voor ogen te houden dat de adviezen van de wetenschappers van ICES niet alleen rekening houden met de omvang van een visbestand, maar ook met de mate van reproductie, en dus de aangroei van het paaibestand, de volwassen dieren, met jonge vis. Een slecht reproductiejaar is niet direct zichtbaar in de omvang van het paaibestand, maar zal in latere jaren wel leiden tot een afname. Het vangstadvis moet daarop dan ook worden verlaagd."*

Van Dam vervolgt: *"Ten aanzien van het scholbestand is mij ook opgevallen dat er een forse reductie wordt geadviseerd. Dit lijkt strijdig met de goede toestand van het bestand. Nadere bestudering van het advies laat zien dat deze reductie noodzakelijk is om het niveau van Maximale Duurzame Opbrengst (Maximum Sustainable Yield, MSY) te kunnen bereiken. Op basis van het beheerplan voor tong en schol was voorheen een hogere sterfte van het paaibestand door visserij toegestaan. Nu het beheerplan niet meer van toepassing is op het bestand, zijn de principes van MSY leidend. Bestudering van het advies laat ook zien dat er in 2018 nog wel méér gevangen mag worden dan er in 2016 daadwerkelijk is gevangen. Op basis van dit advies hoeft de daadwerkelijke visserij en de daadwerkelijke vangst dus niet te worden teruggedrongen. Maar ik begrijp dat dit specifieke advies kan leiden tot onrust bij vissers. Ik zal mij de komende weken goed laten informeren over de achtergrond van de vangstadviesen, en in het bijzonder het advies voor schol."*

Voorzichtig

De bovenstaande verklaring van de staatssecretaris duidt VisNed als "uitermate voorzichtig" en hierop is zeker het nodige af te dingen. Zo vindt VisNed het merkwaardig dat bij de politieke beoordeling van een wetenschappelijk advies de marktoverwegingen van het niet opvissen van het scholquotum meegewogen worden. De biologen van Wageningen Marine Research deden dat ook al bij de presentatie van de adviezen maar volgens VisNed zijn dat geen valide argumenten.

Gestraft voor goed gedrag

Wel moet onderhand geconcludeerd worden dat goed gedrag, namelijk het niet opvissen van een quotum, tegen de sector gebruikt wordt. Het leidt bij de wetenschap uiteindelijk tot scherpere referentiepunten en de politiek dreigt er luchtig mee om te gaan: de voorgestelde korting van 35% doet misschien niet zoveel pijn.

Maar ook hier stelt VisNed: het terugwinnen van een korting op basis van foute wetenschappelijke informatie 10 jaar geleden kost ontzettend veel moeite en inzet en daarbij kan de sector een dergelijke korting absoluut niet gebruiken. Dan wordt het perspectief weer jaren teruggevoerd. Uiteraard gaan wij hierover binnenkort het gesprek voeren met Staatssecretaris Martijn van Dam of zijn opvolger.

De hele brief met vragen over de Landbouw- en Visserijraad is [hier](#) te downloaden. De vragen over het onderdeel visserij, ook over Brexit, beginnen op pagina 5 middenin en lopen door tot eind pagina 8.

Nederlandse visserij maatschappelijk iets beter gewaardeerd

De waardering voor de Nederlandse visserijsector neemt toe – zeker vergeleken met een aantal jaren geleden - maar er is ook nog het nodige te verbeteren. Dat is de belangrijkste conclusie van het onderzoek naar de maatschappelijke waardering van de Nederlandse landbouw en visserij dat deze week werd uitgebracht door het Ministerie van Economische zaken. Dat een groot deel van de bevolking onbekend is met de ins en outs van de visserijsector zorgt ervoor dat we nog veel werk te doen hebben op het gebied van communicatie. In samenwerking met EMK wil VisNed daar tijd, energie en financiële middelen voor inzetten. Bijvoorbeeld tijdens de Wereldhavendagen begin september in Rotterdam.

De centrale vraag bij dit onderzoek onder ruim 1000 Nederlanders luidt: 'Hoe is de maatschappelijke waardering voor de Nederlandse landbouw en visserij?' De waardering voor de Nederlandse landbouw en visserij is over het algemeen neutraal tot (zeer) positief. De Nederlandse landbouw wordt beoordeeld met een gemiddeld rapportcijfer van 7,7 en de visserijsector met een 6,9. De Nederlanders zijn over het algemeen beter bekend met de agrarische sector en hechten ook meer waarde aan deze sector in vergelijking met de visserijsector.

De belangrijkste conclusies over de Visserij zijn:

- Het algemene beeld van de visserijondernemer is neutraal tot (zeer) positief.
- Iets minder dan de helft van de Nederlanders wordt geraakt door slecht nieuws over de visserijsector.
- De meerderheid vindt het belangrijk dat de visserijsector op duurzame wijze vist en een op de drie Nederlanders geeft ook aan de duurzaamheid mee te wegen bij het kopen van vis.
- In vergelijking met de agrarische sector wordt er minder waarde gehecht aan de Nederlandse visserijsector. De helft van de Nederlanders vindt het nog wel noodzakelijk dat er in de toekomst visserijbedrijven zijn in Nederland, maar circa drie op tien hechten veel waarde aan de visserijsector en dragen de Nederlandse visser een warm hart toe.
- Slecht één op de vijf Nederlanders is (enigszins) bekend met de visserijsector. Als men bekend is met de visserijsector komt dit voornamelijk door de media (33%).
- De visserijsector wordt door de Nederlandse bevolking gewaardeerd met een 6,9.
- Deze positieve beoordeling komt voornamelijk doordat men positieve verhalen over de sector heeft gehoord en door de waardering voor het harde werken van de mensen in de visserij. De (kans op) overbevissing wordt het meeste genoemd als kritiekpunt.
- Net zoals bij de uitkomsten ten aanzien van de agrarische sector zien we dat over het algemeen de bekendheid en waardering van de visserijsector lager ligt bij jongeren (18-34 jaar) en hoger bij 55-plussers.

Het rapport over het publieksonderzoek naar de waardering voor landbouw en visserij is [hier](#) te downloaden.

EU-visserijbeheer succesvol. Aanlandplicht is overbodig volgens Europêche

De Europese Commissie (EC) heeft vorige week haar beleidsvoornemen voor de vaststelling van de vangstmogelijkheden 2018 gelanceerd. Dit doet de Europese Commissie doorgaans ieder jaar voor aanvang van de onderhandelingen over de TAC's en quota in het najaar. Als nieuwigheid wordt dit jaar een mededeling geïntroduceerd die, naast het traditionele voorstel van de Europese Commissie voor de Atlantische Oceaan en Noordzeekustquota (TAC's) in 2018, een overzicht geeft van de vooruitgang die is geboekt bij het bereiken van de doelstellingen van het Gemeenschappelijk Visserijbeleid (GVB). De president van Europêche, de Spanjaard Javier Garat verklaart in een reactie hierop: "Veel visbestanden zijn hersteld en leveren nu verhoogde duurzame vangsten. Dit bevestigt dat het EU-visserijbeheer succesvol is. Dit bewijst ook dat er geen radicale maatregelen nodig zijn, zoals de aanlandplicht, die een nachtmerrie is voor de vissers, met name voor de demersale visserij in de Noordzee en in de Westelijke Wateren."

De koepel van visserijorganisaties Europêche is overigens zeer tevreden over de nieuwe aanpak, aangezien het de Europese burgers objectieve informatie verstrekt over de ontwikkeling van de visbestanden. De visserijsector is ook ingenomen met de opwaartse trends in veel visbestanden en duurzame exploitatie, zoals blijkt uit de laatste wetenschappelijke gegevens. Er kan tot begin september ingesproken worden op het beleidsvoornemen en uiteraard zal VisNed van deze mogelijkheid gebruik maken.

Overexploitatie drastisch gedaald

Met betrekking tot de vooruitgang die is geboekt bij de tenuitvoerlegging van het GVB en het bereiken van een duurzame visserij, wordt in de mededeling positief gerapporteerd. De overexploitatie is drastisch gedaald in alle gebieden (met uitzondering van de Middellandse Zee en de Zwarte Zee). Het document geeft ook een verdere toename aan van het aantal TAC's dat is vastgesteld op de niveaus volgens de maximaal duurzame opbrengst (MSY). Hierbij gaat het in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (Noordzee-Skagerrak-Westelijke wateren) om 44 bestanden die maar liefst 61 % van de totale vangsten vertegenwoordigen.

Uit de analyse blijkt ook het herstel van veel bestanden, aangezien de gemiddelde biomassa in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan in 2015 meer dan 35% hoger is dan in 2003.

Dit alles weerspiegelt ook een beter evenwicht tussen de vangstmogelijkheden en de vangstcapaciteit, aangezien de capaciteit van de vloot tussen 2007 en 2015 gestaag is gedaald met een afname van het aantal vissersvaartuigen met 6%, het motorvermogen met 14% en tonnage met 24%.

De mededeling bevestigt ook de algehele verbeterde economische prestaties van de vissersvloot van de EU, waarbij in 2014 een ongekende nettowinst van 770 miljoen euro is geregistreerd (een stijging van 50 % ten opzichte van 2013). De visserijsector droeg in 2014 totaal € 3,7 miljard bij aan de EU-economie.

Het totale beeld in de Middellandse Zee vraagt volgens de Europese Commissie daarentegen om meer inspanningen om te komen tot een duurzaam beheer. De positieve noot is wel dat er vooruitgang wordt geboekt met als voorbeeld de Blauwe tonijn waarbij een flink hogere biomassa is vastgesteld waardoor de TAC met 25 % stijgen mag.

Aanlandplicht feitelijk overbodig

De mededeling stelt ook dat veel soorten inmiddels onder de aanlandplicht vallen. Hier is nog wel een lange weg te gaan omdat veel probleemsituaties naar achteren zijn geschoven. De EU moet zich verplicht voelen om veel meer gebruik te maken van de beschikbare instrumenten om de gevolgen van choke-soorten te beperken.

De president van Europêche, Javier Garat verklaart - zoals eerder aangegeven - dat het EU-visserijbeheer succesvol is en 'dat er geen radicale maatregelen nodig zijn, zoals de aanlandplicht, die een nachtmerrie is voor de vissers, met name voor de demersale visserij in de Noordzee en in de Westelijke Wateren.'

"Om oplossingen te vinden verwelkomen wij de bereidheid van de EU om, waar mogelijk, TAC's te schrappen die de praktische implementatie van de aanlandplicht in de weg staan.

"Omdat de soorten die de grootste problemen vormen in 2019 onder de aanlandplicht komen, raden wij de lidstaten aan alle beschikbare maatregelen te gebruiken die in het GVB zijn vastgelegd, zoals realistische quota-stijgingen en een nauwkeurige analyse van de chokespecies", aldus Garat.

Europêche waarschuwt dat de impact van de chokespecies veelal onbekend is maar niet onderschat mag worden, aangezien het voor zal komen dat vissers hun vismogelijkheden niet volledig kunnen benutten wat tot aanzienlijke economische verliezen leiden.

Garat vervolgt: "De sector is het met de Europese Commissie eens om zo snel mogelijk met het maximale aantal bestanden het MSY-niveau te bereiken. Dit kan echter niet zonder kosten en zonder rekening te houden met sociaaleconomische factoren. ICES biedt verschillende scenario's in hun jaarlijkse advies om de MSY-niveaus te bereiken in 2018, 2019 of 2020. Wij roepen de ministers van de Visserijraad op om TAC's voor elke visserij het beste scenario vast te stellen dat vanuit ecologisch, sociaal en economisch oogpunt een duurzame visserijactiviteit garandeert. Dit zal het mogelijk maken om de doelstellingen van het GVB geleidelijk te bereiken binnen de gegeven wettelijke termijn, dat wil zeggen in 2020".

ICES presenteert methode om de toestand van de zeebodem en de invloed van visserij daarop te beoordelen

Europese regelgeving, zoals de Kaderrichtlijn Mariene Strategie, heeft als één van de doelstellingen een goede toestand van (het leven op en in) de zeebodem. Er bestaat echter nog geen standaardmethode om de toestand

van de zeebodem en de invloed van visserij daarop te beoordelen. Landen doen hun eigen ding, en dat pakt - zonder goede onderbouwing – weleens slecht uit voor de visserij vindt VisNed. Hier kan verandering in komen. Begin deze maand werd een officieel advies van ICES in opdracht van de Europese Commissie gepubliceerd, waarin een nieuwe beoordelingsmethodiek wordt uiteengezet.

Het advies is tot stand gekomen na een serie van drie workshops eerder dit jaar in Kopenhagen. VisNed heeft aan deze workshops deelgenomen en door het inbrengen van praktijkkennis kunnen bijdragen aan een betere afweging tussen bodemimpact en visserij. Het advies omvat een nieuwe beoordelingsmethodiek waarmee, op basis van bodemimpact en de aanlandingswaarde, trade-offs tussen bodembescherming en visserij in kaart kunnen worden gebracht. Dit artikel legt de methodiek uit.

Visserijdruk en bodemimpact

Er wordt onderscheid gemaakt tussen de zogenaamde visserijdruk, en de mate waarin er sprake is van "impact" op het bodemleven. Voor de visserijdruk heeft ICES vijf indicatoren uitgewerkt, en voor de bodemimpact twee.

Als eerste stap wordt een gebied (bijvoorbeeld de Noordzee) opgedeeld in een raster van 0,05° x 0,05°. De indicatoren worden telkens berekend voor elke cel apart.

Indicatoren voor visserijdruk:

1. *Visserijintensiteit.* Uitgedrukt als het gemiddelde aantal keer per jaar dat de zeebodem in een cel wordt geraakt door een vistuig. Dit wordt berekend als het totale beviste grondoppervlak in de cel gedurende het hele jaar, gedeeld door het oppervlak van de cel. Dit getal wordt de "Swept Area Ratio" genoemd.
2. *Aandeel van de cellen waar in het jaar tenminste één keer een vistuig passeerde.* In de Noordzee ondieper dan 200 m was dit in 2015 80%.
3. *Gedeelte van het gehele gebied waar de zeebodem in een jaar bevist wordt (op basis van indicator 1).* In de Noordzee ondieper dan 200 m was dit in 2015 54%.
4. *Aandeel van de cellen waarin 90% van de totale visserijintensiteit (uit punt 1) in een jaar plaatsvindt.* Hoe kleiner het getal hoe meer de visserij geclusterd is. In de Noordzee ondieper dan 200 m was dit in 2015 36%.
5. *Als indicator 2, maar dan over een periode van zes jaar.* Dit geeft weer welke cellen over een langere periode op geen enkel punt door ook maar één vistuig geraakt zijn.

Indicatoren voor bodemimpact:

1. *Gemiddelde jaarlijkse visserijimpact tussen alle cellen.*
2. *Aandeel van de cellen met een impact beneden een bepaalde drempelwaarde.*

De beide indicatoren voor bodemimpact worden op basis van twee verschillende manieren bepaald (het zijn dus eigenlijk vier indicatoren). Eén manier is gebaseerd op de levensspanne van de verschillende organismen die op een plek voorkomen. De andere manier is gebaseerd op de dynamiek biomassa van de verschillende organismen die op een plek voorkomen. Het voert te ver om deze methoden hier volledig uit te leggen, maar indien u hier meer over wilt weten kunt u het advies zelf vinden op de link onder dit artikel, of u kunt contact opnemen met info@visned.nl.

Het gebruikte cellenraster heeft een relatief hoge resolutie, en dit is echt een stap vooruit vergeleken met oudere analysemethoden. Toch wordt nog wel alle activiteit die binnen een cel valt over de hele cel uitgesmeerd, ook als alle bevissing in werkelijkheid bijvoorbeeld op een bepaalde riel plaatsvond. Dan kan het zo zijn dat de Swept Area Ratio (indicator 1) bijvoorbeeld 2 is voor de hele cel, terwijl in werkelijkheid bijvoorbeeld maar 50% van deze hele cel überhaupt is geraakt, maar dan 4 keer in plaats van de gemiddelde 2 keer. In dit voorbeeld zou het beviste oppervlak dan twee keer zo hoog geschat worden als het in werkelijkheid was. De analyse in cellen op een raster betekent dus dat de voetafdruk van de visserij "uitgesmeerd" raakt over een groter gebied. De vraag is vooralsnog wel hoe groot dit effect precies is. Dit voorbeeld geeft aan dat de mitsen en maren van de methode niet uit het oog moeten worden verloren, en dit is iets waar VisNed scherp op blijft letten.

Van de vijf visserijdruk- en twee impactindicatoren kunnen vervolgens kaarten worden gemaakt. Daarop wordt voor elke cel de waarde in kleuren weergegeven.

Als laatste stap kunnen gebieden op de kaart worden geselecteerd. Wanneer bijvoorbeeld alle cellen worden genomen die een bepaald habitattype bevatten, dan kan de toestand van dat habitattype als geheel worden beoordeeld.

Aanlandingen en waarde

Tegenover de visserijdruk en bodemimpact, staan de aanlandingen van de visserij en de waarde die deze vertegenwoordigen. Deze worden uitgerekend in de vorm van nog eens vier indicatoren:

1. Totaal aanlandingsgewicht per jaar.
2. Totale aanlandingswaarde in euro's per jaar.
3. Aanlandingsgewicht per cel per jaar.
4. Aanlandingswaarde per cel per jaar.

Deze indicatoren spreken meer voor zichzelf.

Trade-off analyse

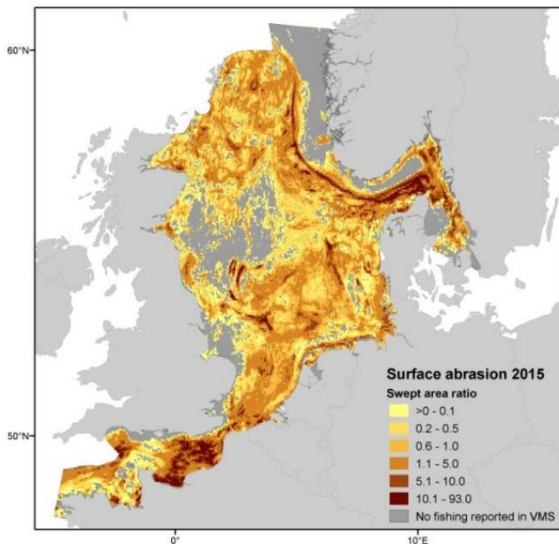
Doordat de verschillende indicatoren voor dezelfde cellen en over dezelfde periode worden berekend, kunnen ze worden vergeleken. Hiermee kan in grote lijnen inzicht worden verkregen in mogelijke trade-offs. Bijvoorbeeld: als een beschermd gebied nodig is (en we mogen niet voorbijgaan aan deze essentiële voorwaarde), waar zou dat dan bijvoorbeeld kunnen komen met zo min mogelijk verlies voor de visserij?

Daarbij stelt ICES zelf ook dat deze aanpak bedoeld is voor het denken in grote lijnen. Maar wanneer het concreter wordt zullen voorstellen en mogelijke consequenties altijd in meer detail moeten worden uitgewerkt. Dat neemt niet weg dat deze aanpak als richtinggevend instrument kan worden ingezet.

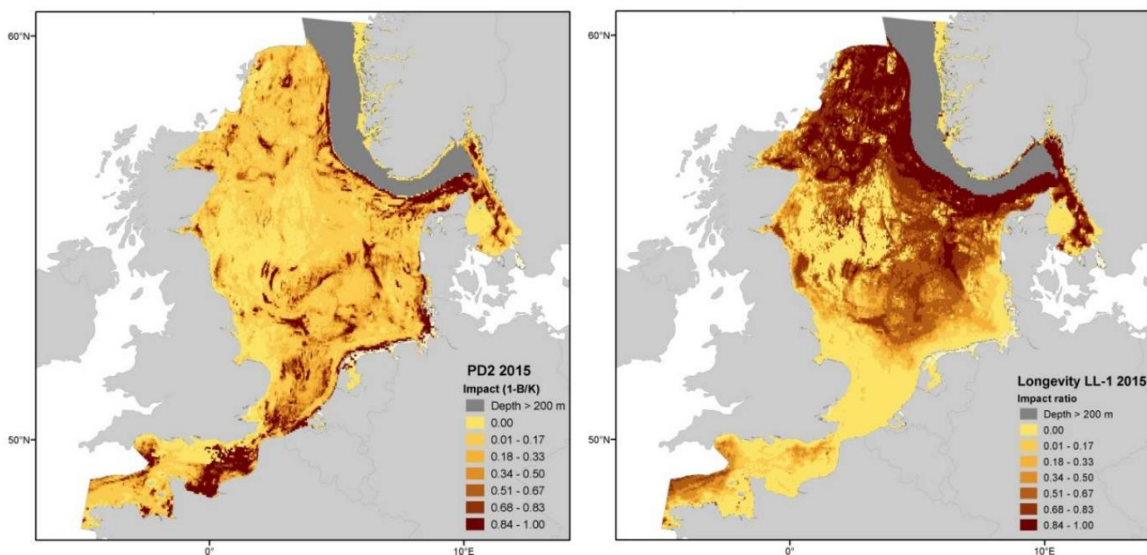
Voorbeeld Noordzee

In het adviesdocument heeft ICES bij wijze van proef de methodiek toegepast op de Noordzee. Dit betreft nadrukkelijk een proef, en de methodiek is nog niet rijp voor een echte beoordeling. De getallen en kaarten moeten dus niet als werkelijke uitkomsten worden gezien.

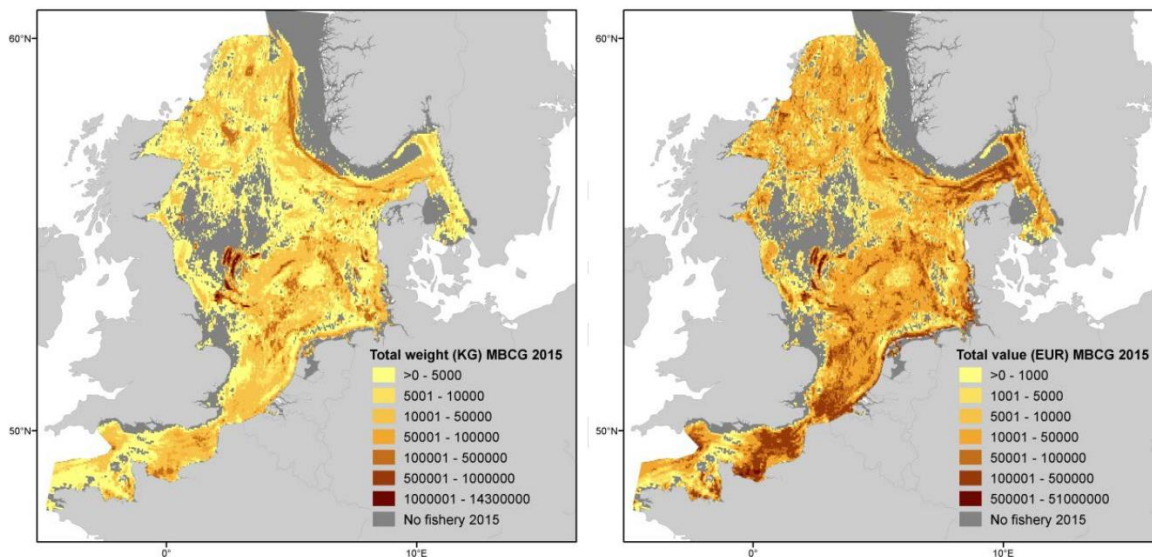
De volgende figuur toont de Swept Area Ratio (indicator 1) in de Noordzee in 2015:

De volgende twee figuren tonen de bodemimpact op basis van de twee verschillende manieren (populatie-dynamiek/biomassa, links; en levensspanne, rechts). De grote verschillen maken meteen duidelijk dat er nog heel veel werk verzet moet worden voordat de methodiek "klaar" is om in de praktijk te gebruiken. Eén van de mogelijkheden is dat in de zuidelijke Noordzee de populatie-dynamiek/biomassa analyse (linker kaartje) niet voldoende rekening houdt met de hoge natuurlijke dynamiek in de zuidelijke Noordzee. De levensspanne analyse (rechter kaartje) toont daar een lage impact van de visserij, en dat zou kunnen komen doordat de bodemgemeenschap daar van nature is aangepast aan golf- en getijdynamiek. VisNed vindt het van essentieel belang dat dit probleem wordt opgelost. Dit wordt nader onderzocht, en VisNed houdt de vinger aan de pols vanwege de mogelijke consequenties.

De visserij in 2015 is als volgt weergegeven:

Dan de trade-offs. Uit de analyse van de Noordzee ontstaat volgens ICES een beeld van kerngebieden voor de visserij, waar de waarde relatief hoog is en de conditie van de bodem relatief laag (de impact is daar relatief hoog). Daartegenover staan gebieden waar de waarde laag is en de conditie hoog. Het advies heeft slechts één van beide methoden van impactanalyse (populatie-dynamie/biomassa, en niet levensspanne) uitgewerkt; het resultaat op basis van de andere zal anders uitpakken en daarom is hier geen kaart overgenomen.

Uit onderzoek is bekend dat de eerste verstoring in een gebied een groter effect heeft dan opvolgende verstoringen. Wanneer de regelgeving vereist dat de toestand van de zeebodem in een bepaald gebied moet verbeteren, ligt het daarom voor de hand om een klein gedeelte van de visserijactiviteit te verplaatsen van de minst beviste plaatsen naar meer beviste plaatsen. Maar daarbij plaatst VisNed een zeer belangrijke kanttekening. Er zit vaak verschil tussen een visserij op de ene plek en op de andere, en je kunt ze niet zomaar uitruilen. Het gaat bijvoorbeeld niet om dezelfde schepen. Of de locatie in kwestie is wel degelijk nodig, als zoekgebied. De visserij kan niet zomaar op minder grond dezelfde vangst realiseren.

Toch biedt deze aanpak wel kansen voor beter samengaan van natuurbescherming én visserij. Het is een stap vooruit van de nu vaak gehanteerde methode: het sluiten van gebieden met een hoge visserijwaarde zonder een gedegen afweging van alternatieven. Het is echter noodzakelijk om vanuit de visserijpraktijk te blijven toetsen of de aanpak hout snijdt en niet tot problemen leidt, en daarom is en blijft VisNed samen met vissers input leveren en bijsturen waar nodig.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met info@visned.nl

Link naar het volledige advies van ICES: http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2017/Special_requests/eu.2017.13.pdf

Discard Action Group vraagt om actie choke-species

De Discard Action Group (DAG) is in 2008 door Seafish (soort Productschap Vis) opgericht als platform voor discussie over de uitvoerbaarheid van de aanlandplicht. DAG ondersteunt ook initiatieven om discards te verminderen. De hele visketen, van NGO's tot de vishandel is vertegenwoordigd. Choke-species blijken een heet hangijzer.

Door de aanlandplicht valt discard onder het vangstquotum. Het quotum is hierdoor eerder vol gevist. Wanneer het quotum voor één bepaalde vissoort is vol gevist, moet de hele visserij gestaakt worden. Die ene vissoort mag immers niet meer gevangen worden. Dit zijn de zogenaamde choke-species; een soort vis die de vangst op alle andere soorten verstikt.

De problematiek is urgent. Want als er niet snel oplossingen komen, worden visserijactiviteiten vroegtijdig gestopt en de vloot stilgelegd. Met desastreuze gevolgen voor de hele visserijketen. Tijdens de DAG presenteerde Jurgen Batsleer namens VisNed de te verwachte problemen en lopende projecten naar choke species. Voor de Nederlandse demersale visserij zijn de bijvangstsoorten tarbot, griet en rog, maar ook niet te vergeten de doelsoort schol mogelijke choke species.

Gelukkig staat VisNed er niet alleen voor om deze problematiek inzichtelijk te maken. Zo zijn meerdere analyses over de economische gevolgen voor de Engelse en Schotse visserij gepresenteerd en gaven de Adviesraden ook een overzicht van welke soorten voor welke visserij op korte termijn problematisch kunnen worden. Deze presentaties gaven zeker geen rooskleurig beeld van de situatie; naar verwachting zullen, zonder verder ingrijpen, de eerste choke situaties al in 2018 ontstaan. Het is dan ook van belang om snel oplossingen te vinden zodat de vloot kan blijven vissen.

De visserijsector stuurt aan op oplossingen door onderzoek naar de status van visbestanden, overleving en tuig-selectiviteit. Projecten uit Denemarken en Schotland laten zien dat vissers effectief bijvangst kunnen reduceren. De beste resultaten worden echter verkregen als de vrijheid gegeven wordt om innovatief te zijn en er dus ook buiten de huidige vastgestelde technische eisen gedacht en geëxperimenteerd kan worden.

NGO's sturen erg aan op onderzoek naar selectiviteit en vermijden. Volgens hen is de aanlandplicht ook bedoeld om de visserij te stimuleren anders te gaan vissen. Andere oplossingen worden voornamelijk gezocht in het ophogen van quota, een uitzondering door middel van aantonen overleving, onderzoek naar selectievere vismethoden of mogelijkheden tot het vermijden van bepaalde gebieden. Allemaal zaken die onderzocht moeten worden. Want de gevolgen van de aanlandplicht zijn nog steeds moeilijk te voorspellen. We hebben te maken met veel onbekende variabelen en nieuwe situaties. Bijvoorbeeld, hoe ontwikkelt quotaruilen zich onder de aanlandplicht, maar ook zeker onder BREXIT, en kan quotaruil bijdragen aan het mitigeren van choke species?

VisNed werkt met eigen projecten aan deze onderzoeken mee om zo beleidsmakers en de samenleving van data en kennis te voorzien. Hierdoor kan er ook een echt geïnformeerde discussie over de implementatie van de aanlandplicht plaatsvinden.

SAFEFISHING: betere en veiligere werkomstandigheden

De Europese visserijsector organiseerde op 12 juli samen met EP-lid Millán Mon, een succesvolle bijeenkomst in het Europees Parlement over het EU project SAFEFISHING.

SAFEFISHING is een opleidingsinstrument gebaseerd op het gebruik van ICT voor risicopreventie en veiligheid in de trawlsector. Het is een Europees gestandaardiseerd opleidingsprogramma voor het beheersen van beroepsrisico's in zowel digitaal als audiovisueel formaat met als doel het opleiden en informeren van vissers over de specifieke gevaren waar ze aan bloot gesteld worden tijdens hun dagelijkse werkzaamheden alsook de maatregelen om die gevaren te voorkomen. Voor meer informatie zie: www.safefishing.eu

Cor Blonk, voorzitter van Het Europees Comité voor Sociale Dialoog in de Zeevisserij en secretaris van de Sectorraad Visserij, waardeert de pogingen van het Europees Parlement om veiligheid op zee te verankeren in het nieuwe Gemeenschappelijk Visserijbeleid. Hij benadrukte dat de veiligheid van het menselijk leven het speerpunt moest zijn van Europese regelgeving als onderdeel van een duurzame visserij. Om dit te bereiken dient Europees beleid volgens hem afgestemd te worden met de internationale veiligheidseisen voor opleiding en certificering en daartoe het STCW-F in de Europese regelgeving te worden opgenomen.

VisNed houdt visserijbelang op de agenda in discussie over Wind op Zee

Duurzame energie is een 'buzz-woord.' Ook in de kabinetsformatie. Nederland moet een achterstand inlopen op dat gebied. En iedereen is het erover eens: dit moet via het bouwen van grootschalige windparken op zee. Joekels van turbines met een hoogte van meer dan 200 meter, die op 1,5 tot 2 mijl uit elkaar komen te staan. Enorme parken dus. De vraag is niet of die er komen, maar waar. VisNed wil in elk geval dat ze niet op belangrijke visgronden komen te staan.

Er lopen diverse inspraaktrajecten over wind op zee. Bij deze trajecten heeft de visserij steeds het gevoel dat we misschien wel gehoord worden, maar dat er niet naar ons wordt geluisterd. Toch gaan we niet bij de pakken neerzitten. We maken bijvoorbeeld kaarten van het Nederlandse deel van de Noordzee waar we onze visserijactiviteiten op aangeven. Daarmee geven we de plekken die behouden moeten blijven. Dat kost veel tijd en de planning is dat we daar dit najaar mee klaar zijn.

Omdat tijdens een kabinetsformatie ontwikkelingen zomaar in een enorme (politiek gedreven) stroomversnelling kunnen raken, produceren we nu een voorlopige 'schetskaart'. Die zal niet op de tiende mijl nauwkeurig zijn, maar geeft wel helder aan waar de 'hotspots' liggen. Daarnaast gaat het VisNed-team door met de analyse van VMS-gegevens, gecombineerd met plottergegevens.

Bij VisNed zetten we alles op alles om het visserijbelang in de discussie over wind op zee op de agenda te houden. Het destijds door het toenmalige Productschap Vis gepresenteerde concept

“Vissen op een Postzegel” is nog steeds super actueel. Voor velen buiten de visserij is het geringe economische belang van de sector aanleiding om visserij weg te poetsen met bijvoorbeeld opmerkingen als ‘de zee is toch groot genoeg’.

Wij weten beter, en daarom blijft VisNed herhalen dat er gezocht moet worden naar plekken voor natuur en wind op zee die zo gekozen worden dat visserij optimaal haar werk kan doen. Niet als vroeger, dat is duidelijk, maar wel in een duurzame toekomst. En die komt er alleen in goed overleg!

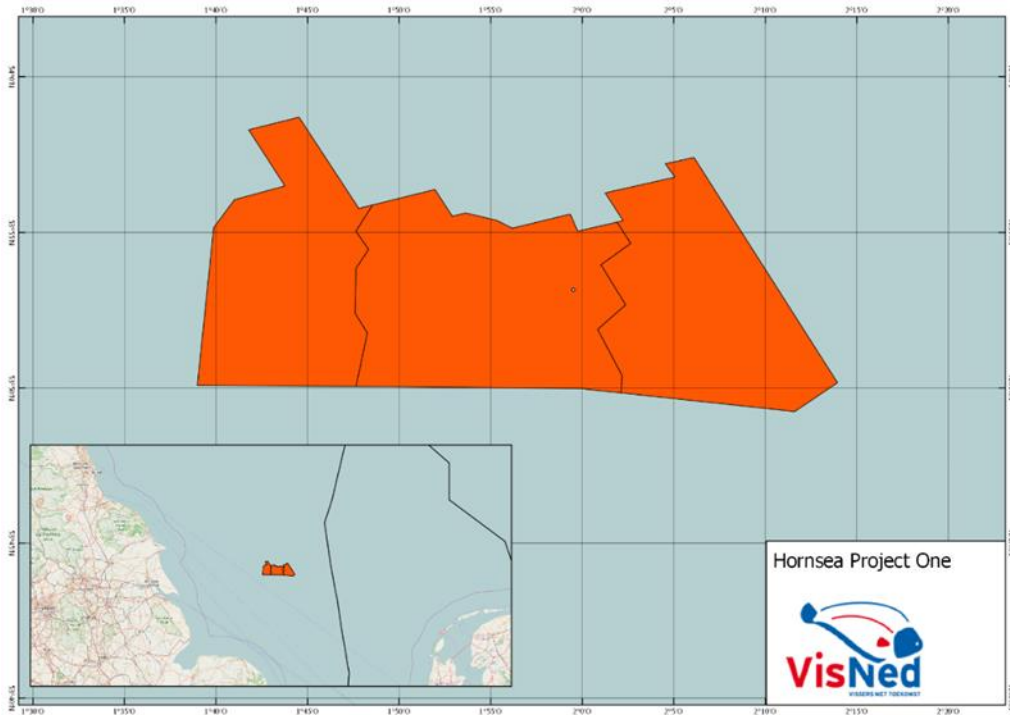
Werkzaamheden Hornsea One windpark gaan nog dit jaar van start

Dit jaar nog gaat begonnen worden met de werkzaamheden aan de exportkabels voor het eerste van de Hornsea windparken, Hornsea One ten oosten van Grimsby. Er zal dit jaar gewerkt worden aan de route voor de exportkabel en dit zal naar verwachting nog geen grote hinder opleveren voor Nederlandse vissers.

VisNed kreeg afgelopen vrijdag 14 juli in IJmuiden bezoek van een delegatie van Dong Energy en de Fishing Industry Representative van de NFFO om de komende ontwikkelingen in het kader van Hornsea One door te spreken. Hiervoor waren ook enkele schippers en oud-schippers uitgenodigd die het gebied kennen. Besproken werden o.a. praktische zaken zoals het verloop van de communicatie, maar ook de lay-out van het park en de plaatsing en oriëntatie van de individuele turbines en hoe dit invloed zal hebben op de mogelijke visserij binnen het gebied.

Voor de Engelse wet staat niets een visser in de weg om binnen een windpark te vissen wanneer dit in bedrijf is zolang de geldende veiligheidszones in acht worden genomen. Er wordt, in tegenstelling tot Nederland, namelijk geëist van de exploitant dat bijvoorbeeld kabels deugdelijk worden ingegraven en andere maatregelen worden getroffen zodat medegebruik gewaarborgd blijft.

Voor wat betreft de indeling van het park blijkt dat de turbines vooral aan de zuidelijk rand vrij dicht op elkaar komen te staan met een minimale afstand van 924 meter. Binnen het park zelf zal de onderlinge afstand oplopen tot drie kilometer. Tijdens de bouwwerkzaamheden echter bestaan plannen om het gehele gebied te sluiten totdat alle werkzaamheden zijn afgerond. Dit is voor VisNed onacceptabel; de grootste delen van het gebied zullen dan afgesloten zijn terwijl er geen werkzaamheden in de buurt zijn. We pleiten dan ook voor zoneringen tijdens de aanlegfase zodat dit grote gebied niet voor langere tijd verloren gaat voor visserij. VisNed blijft daarom in nauw contact met de betrokken partijen om toch een opening te vinden voor vissers die deze gebieden bevissen.

Ruil vangstquota met het Verenigd Koninkrijk

Uit het benuttingsoverzicht van de Nederlandse quota, dat VisNed in elke nieuwsbrief publiceert, valt op te maken dat onze leden op dit moment behoefte hebben aan extra vangstrechten voor Tarbot/griet, Rog en Noorse kreeft. Met het Verenigd Koninkrijk is door VisNed en NVB een ruil gedaan waarbij van deze soorten vangsthoeveelheden binnen gehaald zijn. Hiervoor zijn nationale quota van voor ons minder belangrijke quota ingezet.

Het is een bekend gegeven dat Nederland structureel Noorse kreeft-quota tekort komt maar dat deze gelukkig ook ruim voorradig is in andere landen, zodat het relatief makkelijk is deze soort bij te ruilen.

Anders ligt het met tarbot/griet en rog. Ondanks de door de PO's ingestelde beperkende maatregelen, ligt de uitputting van deze quota hoog. Echter, van deze soorten is in andere landen geen overschot, waardoor de ruilmogelijkheden uiterst beperkt zijn. Met het Verenigd Koninkrijk is het desondanks gelukt om de volgende ruil door te voeren:

Van het V.K. naar NLD:
54,5 ton Tarbot/griet
16,5 ton Rog
500 ton Noorse kreeft
Van NLD naar het V.K.:
60 ton Noordzee-Heek
250 ton Norway Others
200 ton Noordzee Zeeduivel

Bij Noorse kreeft krijgen we er ook nog 180 ton bij die meegenomen zijn uit 2016, waardoor dit quotum uit zal komen op 1.300 ton. Daarmee kunnen we voorlopig weer vooruit. Wij blijven zoeken naar extra vangstmogelijkheden voor Tarbot/griet en Rog maar, zoals aangegeven, is dit niet gemakkelijk omdat bijna alle landen hiervan een tekort hebben. Bovenstaande ruil is verwerkt in het Benuttingsoverzicht dat u verderop in deze nieuwsbrief vindt.

Nu kan ruilen nog, wat na de Brexit?

Op visserijgebied, bijvoorbeeld met het doen van internationale ruilen, is het Verenigd Koninkrijk voor Nederland de belangrijkste partner. Over het beheer van de visstocks denken we vaak hetzelfde. Dat blijkt tussen de politici en beleidsambtenaren maar ook uit de intensieve contacten die VisNed onderhoudt met de zusterorganisaties in Engeland en Schotland. Als over twee jaar de Brexit gerealiseerd is verliezen wij binnen de EU een belangrijke partner.

Op het gebied van internationale quotaruilen is het Verenigd Koninkrijk eveneens een heel belangrijke partij. Mede dankzij de innige banden, ook door de vlagboten, wordt jaarlijks veel geruild met Engelse en Schotse PO's. Als het Verenigd Koninkrijk de EU verlaten heeft zal dat niet meer zo makkelijk gaan. VisNed pleit ervoor dat er in de Brexit-afspraken op visserijgebied een procedure opgenomen wordt waarbij het mogelijk blijft om op lidstaat-niveau met het Verenigd Koninkrijk ruilen te blijven doen. De vissers uit het Verenigd Koninkrijk zullen daar hopelijk zelf ook belang aan hechten, gezien bijvoorbeeld de hoeveelheden kabeljauw die zij jaarlijks uit andere lidstaten halen.

Benutting visquota 2017

Hieronder het benuttingsoverzicht van de uitputting van de belangrijkste quota. Peildatum is 21 juli 2017, dit zal betekenen dat het de aanvoer betreft tot en met week 27 van dit jaar.

In dit overzicht is nog niet verwerkt de 10 % bij de soorten tong, schol en Noorse kreeft die meegenomen worden uit 2016. Ter vergelijking ook het overzicht van de benutting van de quota per 21 juli 2016, dat is ook de aanvoer tot en met week 27.

Vissoort:	2017 (06-07-2017)			2016 (21-07-2016)		
	Quotum:	Vangst:	Benutting:	Quotum:	Vangst:	Benutting
Tong	11.447	4.760	42 %	9.679	4.685	48 %
Schol	48.710	15.778	32 %	50.495	16.828	33 %
Kabeljauw	2.838	213	8 %	2.692	608	23 %
Wijting	825	314	38 %	581	322	55 %
Tarbot/Griet	2.800	1.476	54 %	2.493	1.593	64 %
Schar/bot	0	0	0 %	11.421	2.532	22 %
Tongschar	704	124	18 %	714	230	32 %
Langoustines	1.119	593	96 %	1.174	729	62 %
Rog	215	109	55 %	188	134	71 %

PO-maatregelen:

Voor 2017 hebben alle Nederlandse PO's in CVO-verband een aantal PO-maatregelen genomen om de benutting van een aantal nationale quota zo duurzaam mogelijk te laten plaatsvinden en om vroegtijdige sluiting van het quotum te voorkomen. Voor zeebaars gelden door de overheid ingestelde maatregelen. Een totaaloverzicht:

PAP-regeling schol:

Een vaartuig met een basiscontingent schol tot 500 ton mag in de 4-weekse periode week 29 t/m 32 maximaal 110 ton schol aanvoeren,

Een vaartuig met een basiscontingent schol van 500 tot 1.000 ton mag in de 4-weekse periode week 29 t/m 32 maximaal 127 ton schol aanvoeren,

Een vaartuig met een basiscontingent schol van meer dan 1.000 ton mag in de 4-weekse periode week 29 t/m 32 maximaal 143 ton schol aanvoeren.

Rog: De maximaal aan te voeren hoeveelheid per vaartuig per week of reis langer dan 7 dagen is door de PO's vastgesteld op **125 kg** doodgewicht. De minimum maat is 55 cm. Aanvoer van rog kleiner dan 55 cm en/of meer dan 125 kg is verboden en de PO's hebben een extra heffing van **€ 5,00 per kg** ingesteld voor overtredingen. Deze maatregel geldt niet voor het Skagerrak.

Tarbot, griet: De maximaal aan te voeren hoeveelheid tarbot/griet per vaartuig per week of reis langer dan 7 dagen is door de PO's vastgesteld op **1.000 kg** doodgewicht. Voor deze soorten geldt ook een minimum aanvoermaat van **32 cm** (verbod op aanvoer van tarbot VI < 500 gram, griet III < 400 gram). Bij aanvoer van meer dan 1.000 kg en/of kleiner dan 32 cm/500 gram-tarbot en kleiner dan 32 cm/400 gram-griet wordt een heffing van **€ 10,00 per kg** toegepast. Deze maatregel geldt niet voor het Skagerrak.

Tongschar: voor tongschar geldt een minimum maat van 25 cm waarbij de tongschar van 25 – 27 cm moet worden gesorteerd in een aparte klasse: tongschar IIIb of tongschar IV.

Noorse kreeft: Noorse kreeft valt enerzijds onder Aanlandplicht maar tegelijk mogen ondermaatse Noorse kreeft gediscard worden onder deminimis-regeling, dus feitelijk is er niets gewijzigd t.o.v. vorig jaar. Verder: max. 10% kreeftstaartjes per aanlanding.

Zeebaars: Minimum maat voor zeebaars voor alle vlootsegmenten is 42 cm. Gerichte visserij op zeebaars met sleepnetten en standwant is verboden. Vaartuigen met gesleepte vistuigen (waaronder boomkor, twinrig, borden en fly shoot) mogen vangsten van zeebaars aan boord houden mits deze vangsten per dag niet meer bedragen dan 3 % van het gewicht van de totale vangst. De totale vangst aan zeebaars mag per maand niet meer bedragen dan 400 kg.

Nederlandse handlijn- en standwant-vissers zijn in 2017 alleen gerechtigd zeebaars aan te voeren, wanneer zij hiervoor van RVO een vismachtiging zeebaars hebben ontvangen. Daartoe gerechtigde handlijnvisserij mogen op jaarbasis maximaal 10.000 kg zeebaars aanvoeren. Staandwant-vissers mogen per maand maximaal 250 kg zeebaars aanvoeren.

Het VisNed-team.